Ч. 203. Субота 24 (11) вересня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Администрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

I сесия IX периоду. 85 засїдане з дня 22 вересня.

По семимісячній перерві розпочав вчера краєвий сойм знов свою діяльність. Посли явили ся майже в комплєті. На правительственній лаві засіли: Є. Е. п. Намістник Бобржиньский, правительств. комісар радник Двора Станислав Гродзїцкий і повітовий комісар др. Стефан Скржиньский. О 11 год. 25 мінут перед полуднем Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Стан. Бадені вступив на трибуну, а повідомивши палату о скликаню сойму Найвисшим патентом з дня 11 с. м. на нинішний день, відкрив засїдане і промовив слідуючими словами:

Бесїда Є. Е. п. Маршалка краєвого:

Високий Сойме! В хвили, в котрій починаємо сегорічні наради, гадки наші звернені не лиш до справ, що мають бути предметом сих нарад, але може ще більше до загальних условий, серед котрих маємо працювати; відси походить і горяче бажане, щоби ті услівя при загальній добрій волі уложили ся так, щоби наша праця могла принести краєви дійстну користь.

Польска більшість сего сойму без сумніву схоче дальше снувати гарні гадки, що були тлом величавого нашого народного сьвята, уникаючи в імя загального добра партийних і особистих спорів, що затроюють наше житє публичне, а зневохочуючи і підкопуючи одиниці, ослаблюють і зменшують суму сил, якими можемо розпоряджати для добра краю.

З горем треба ствердити, що відносини між обома народами не лиш не поправили ся, але противно заострили ся. З сего місця певно не впаде жадне слово, котре могло би сумні взаємини лише погіршити; але не можу не дати виразу одній мисли. Серед польскої більшости сего краю і сойму можуть бути і суть ріжниці поглядів що до способу і условий, серед яких заспокоєнє культурних потреб руского народу може і повинно наступити. Але сі ріжниці тревають лише так довго, поки стоїмо перед жаданями і бажанями, леґально і культурно висказуваними; перед насильствами і терором ми є і завсігди будемо згідні всі без жадної вимки, не лише в осуджуваню тих средств, але й в сьвідомости конечности оборонного і відпорного становища. Однак маю надію, що явно і голосно осуджуючи невластивість тих средств, сполучать ся заступники обох народів, а се певно улекшить і приспішить ліпшу будучність.

Я сам завсігди остану вірний гадці, котру висказував я вже так часто, що теперішні відносини ослаблюють оба народи і з кождим днем більшу шкоду приносять цілому краєви; на сім переконаню буду й дальше опирати мою діяльність в публичнім житю і не хочу та не можу покинути надії, що теперішний стан є лише переходовий, а не тревалою підставою взаїмних відносин.

В буджеті на р. 1911 нема жадних несподіванок; є він виразом сумної, хоч і наперед знаної і заповіданої дійстности. Видатки виносять 63 міл., а в тім понад 25 міл. на просьвітні цїли. Новий дохід з шинкарских оплат і з підвисшеного податку від пива преліміновании на чистих 11 міліонів. Зріст видатків в порівнаню з минувшим роком виносить кругло 2 і пів міл., так що є він о міліон меньший, ніж краєвий Видїл торік обчислював. Всеж таки лишає ся 5 міліонів непокритого недобору; краєвий Видїл радить покри

2)

З подорожи по Канаді.

(Зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Величавий єсть відтак розріст т. зв. прерійских або степових провінций: число жителїв Манітоби, котре в 1901 р. на 166.000 квадр. кільом. виносило 255.000 людий, збільшило ся в 1906 р. до 360.000 людий. В Альберті і Саскачевані, де мабуть найбільше Русинів, число душ від послідної конскрипциї потроїло ся. Обі ті провінциї були ще до 1905 р. лиш териториями і перша з них мала в 1901 р. на 878.100 квадр. кільом. лиш 73.000 а нині має вже 250.000 душ а друга, де в 1901 р. на 509.920 квадр. кільом. було лиш 93.000, має нині 260.000 душ. Прочі части держави як: Юкон, Ківатін, Мекенці, Унґава і Франклін мали всего лиш 50.000 душ на 5,270.000 кільометрах квадр. Коли тепер для приміру возьмемо на увагу, що в Німеччині, котра має не звиш 5 міліонів але трохи більше як пятьсот тисячів квадратових кільом., жиє 60 і пів міліона людий, то зрозуміємо, як величезні простори стоять в Канаді пусткою і кілько би там ще людий могло примістити ся.

З того тепер зрозуміємо, як велике має для Канади значінє еміґраційний рух. Коли він сильнійший, то пусті землї заповнають ся людьми, великі підприємства ростуть а з ними збільшає ся і ширить ся канадийска ідея державна; коли же той рух слабший, то такі провінциї як Квебек або Онтеріо можуть держати ся і без того приросту населеня, але все-таки загально взявши, вся робота слабне а з нею слабне і значінє держави. Із сего вже видимо, як велике значінє має для Канади рух еміґраційний в инших державах. Але аж до початку сего столїтя мало чужих людий заїздило до Канади. Ще в 1901 р. було лиш 49.149 захожих. В два роки опісля число то збільшило ся до 128.000, в роцї 1905 було вже 178.000 а в 1907 р. дійшло навіть до 252.000. Найбільше переселенців приходило з Великої Британії і Ірляндиї а від двох літ заходить найбільше із Сполучених Держав, іменно же з Дакоти і Міннезоти. Тих поселенців Канадийцї найліпше люблять, бо они лиш уміють добре землю управляти і взагалі знають вести всілякі інтереси, але ще й приносять з собою малі капітали і небавком стають так само добрими Канадийцями, як були перед тим добрими Американцями.

Впрочім що до самого народного орґанізму в Канадї то річ так представляє ся: Загальний характер краю єсть без сумніву анґлїйский, але все-таки яких півтора міліона Канадийців говорить по француски. До того ще займають францускі Канадийцї найстаршу і другу з ряду найбільшу культурну провінцию і длятого мають в краю і державі далеко більший вплив, як би то відповідало їх числу. З многими Ірийцями і деякими иншими поселенцями надають они католицкому віроісповіданю визначне становище в краю. Всїх католиків в Канаді єсть 41 процент, підчас коли протестантизм і инші християньскі віроісповіданя всї разом творять 59 процент. Не обійшлось і в Канаді без Жидів, котрих тут єсть 35.000. Кілько єсть Русинів в Канаді, сего поки що не знати докладно; се покаже аж найблизша конскрипция; найбільше єсть їх мабуть в провінциях Саскачеван і Манітоба. Кругло 100.000 Індиянів, що не піддали ся цивілізациї білих, жиє по найбільшій части край заселених сторін; з них або мисливі, що полюють на всілякі зьвірята, котрих кожа може бути ужита на футра, або они наймають ся на рубачів в лїсї та на робітників в поли. Суть ще й мурини, але тих вже дуже мало і звичайно живуть они по найбільших промислових містах.

Наконець треба ще й то згадати, що був час, коли здавало ся, що азийскі робітники, хіньскі кулї, Япанцї та Гіндуси заллють Канаду. Щоби позбути ся тої конкуренциї, наложило канадийске правительство поголовний податок на них, від кождого Гінду 200 долярів а від кождого Хінця по 500 долярів. В той спосіб сперто наплив азийских робітників. З Япанцями треба було делїкатнїйше обійти ся і заключено з япаньским правительством уґоду, після котрої япаньске правительство сперло еміґрацию в Япанії до Канади.

Економічне значінє Канади основує ся майже виключно лиш на її рільних добутках. Канадийскі жнива суть міродайні на сьвітових торгах. Характеристичне то, що добуток з ріль

ти его через підвисшене додатків о 10 сот. і через перенесене на р. 1911 півтора міліона незужитої позички з р. 1909. Коли би наміренe підвисшене податку від горівки війшло в житє хоч би від 1 вересня 1911 р., то було би підвисшене додатків непотрібне. Але з уваги, що нема на се жадної певности, краєвий Виділ після довгого ваганя був змушений подати внесене на підвисшене додатків до податків, хоч уже дотеперішні додатки є великим тягарем для оподаткованих. Краєвий Виділ не зважаючи на те, як там вис. сойм схоче постановити, не міг дораджувати емісийної позички на покрите недобору, бо уважає се за незгідне з правильною фінансовою господаркою і за погубне для фінансової будучности краю.

Маючи перед очима цілість буджету на р. 1911, годі поминути увагу, що коли доси додатки податків були переважною частию доходів краєвого фонду, то в буджеті на р. 1911 дохід з додатків, підвисшених уже навіть о 10 сот., приносить кругло 22 міл., а дохід з консумцийних оплат 21 міл.

Звертаю увагу вис. палати на справоздане кр. виділу **в справі утвореня кр. патронату рукодїля і промислу** та горячо віддаю ласці вис. палати внесеня, що містять ся в сїм справозданю. Не можу в сїй хвили входити в подробиці внесеня кр. виділу, а скажу лише, що пропоновані кр. виділом средства для піддвигненя рукодїля і дрібного промислу мають на цїли передовсїм утворене постійної моральної опіки і материяльної помочи для сеї части краєвої продукциї. Средства до сего цїлком природно мусять зміняти ся, розширюватись і розвиватись; але коли справи, дотикаючі рукодїля і дрібного промислу, збере ся в одну окрему цїлість, то вже се одно буде з одної сторони доказом горячої охоти вис. сойму причинити ся до розвитку і піддвигненя рукодїля і признати значінє сего чинника в нашім суспільнім житю, а з другої сторони порукою, що акция тепер розпочата, а що року вис. соймом контрольована, буде постійна, тривка і успішна.

Згадавши відтак про банк промисловий, говорив п. Маршалок дальше: Підчас теперішної сесиї імовірно буде комісия радити дальше над справою **виборчої реформи**, за котру з сего місця промовляв я вже два рази. Сегодня хочу додати лише одну увагу. Виборча реформа не есть сама для себе цїлию, а лише середником до цїли; тим самим має она лише остільно вартість і значінє, о скільно осягнути може ціль, котрій має служити. А цїлию есть участь в репрезентациї краю заступників найширших верств населеня, розвиток і поступ теперішного стану річий, але без переворотy і без зірваня звязи з минувшиною. Лише така реформа виборча, котра ту цїль буде мати на увазї, дасть краєви на будуче спокій, силу, повагу, буде тривка і постійна. Длятого здає ся менї, що передовсїм мусимо мати на увазї осягнене сеї цїли, а не якийсь короткий календарский термін, котрий легко установити і викликувати вижидане, але труднїше дотримати.

Згадавши наконець про 80-ті роковини уродини Монарха, закінчив Маршалок свою бесїду трикратним окликом в честь Цїсаря Франц Йосифа, котрий палата з одушевленєм повитала.

Новинки.

Львів, дня 23-го вересня 1910.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував в гр. к. капітулї в Перемишли кустоса о. Мирона **Подолиньского** архідиякона-деканом тої капітули.— Є. В. Цїсар іменував прив. доцента дра Вячеслава Серпиньского надзв. професором математики на львівскім унїверситетї, а надзв. професора на львівскій політехницї Жигм. Сохацкого звичайним професором.

— **Інтернат для семінаристок.** В домі СС. Служебниць в Бережанах і під їх доглядом отвирає ся з днем 15 жовтня інтернат для семінаристок, котрі мають намір вписати ся до новооснованої ц. к. утраквістичної жіночої семінариї. Удержане місячно коштує 40 К, а за зужите інвентаря річно 6 К. Зголошеня просить ся в як найкоротшім часї присилати на руки прокуратора дому СС. Служебниць о. Н. Садовского пароха в Шибалинї (п. Бережани) або на адресу: Дім СС. Служебниць в Бережанах.

— **В Ярославі** відбудуть ся дня 7 жовтня с. р. о 5 год. вечером загальні збори бурси ім. св. Онуфрея в льокали бурси зі слїдуючим порядком дневним: 1) Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів, 2) звіт дїяльности виділу, 3) звіт господаря, 4) звіт контрольної комісиї, 5) внесок Виділу що до зміни статутів, 6) абсолютория старому а вибір нового виділу, 7) внески і інтерпеляциї. — В разї браку комлету членів о 5 годинї збори відбудуть ся о 6 год. вечером без огляду на число членів. — Виділ.

— **Арештоване мантія.** Якийсь молодий мужчина явив ся онгди в гал. Касї ощадности і запрезентував вексель на 18.000 К з підписами кн. Чарторийского, п. Улашина, проф. дра Закржевского і его жени Мариї. Есконтом векслевим дириґує особисто директор др. Едв. Стройновский, знаючий докладно відносини львівскі; склад підписів на векслі видав ся єму длятого підозрілим тим більше, що знав, що проф. Закржевский не есть женатий. Коли той мужчина зголосив ся по гроші, зажадано від него, щоби п. Улашин ставив ся особисто по гроші. По якімсь часї вернув він знову з білетом від п. Улашина, котрого подав за свого вуйка, написанім до дра Стройновского з просьбою о виплату 18.000 К до рук віддавця.

Коли той мужчина ждав на виплату гроший, повідомлено п. Улашина і полїцию, котра вислала свого агента п. Шпанґа. Показало ся зараз, що всї підписи на запрезентованім векслі були сфальшовані а мантія тодї на вид п. Улашина сказав, що вексель той дав єму до з'есконтованя якийсь пан, котрого імени він не знає. Мантія тодї арештовано і він подав агентови полїцийному, що називає ся Александер Кіщак і есть солїцитатором адвокатскої канцеляриї дра Ґалля.

— **Дурисьвіт в дамскій сукни.** В Почдамі під Берлином наробила перед кількома днями великої сензациї слїдуюча подія: В домі при улици Навнер ч. 18 в Почдамі має ювілєр Макс Бертґес свій склеп. Отже перед кількома днями заїхав перед той склеп межи 5 а 6 год. по полудни якийсь елеґантний екіпаж зі службою в лїбериї і з якоюсь елеґантною дамою. Дама висїла з повоза і пішла до склепу, а за нею й льокай, очевидно як за великою дамою. В склепі представила ся дама за

ної господарки в послїднім десятку лїт збільшив ся так само дуже значно як і приріст населеня. Найлїпше показує ся то на **вівсї**, котрий в канадийскім збіжу займає найперше місце. В 1871 р. випродуковано в Канадї лиш 43 міліонів бишлів вівса (1 бишль має 36 лїтрів і одну третину), в 1891 р. вже 84 міліонів а в 1901 р. аж 152 міліонів бишлів, а як поступав той розвій продукциї, видко вже найлїпше в двох послїдних роках: в 1908 р. зібрано 250 міліонів а в 1909 р. аж 353,466.000 бишлів.

Подібний розріст збірки показує і пшениця: в 1871 р. зібрано 17 міліонів бишлів пшеницї, в 1808 р. вже 112 міліонів а минулого року не менше лиш 166,744.000 бишлів вартости 141,320.000 долярів. Майже в такий самий спосіб збільшила ся і продукция иншого збіжа. Загалом ужито в 1909 р. під управу 30,065.556 екрів землї (екр = 40 і пів ара або трохи менше як три чверти морґа), з котрих жнива принесли 532,992.000 долярів (доляр = 5 корон).

Також і стан худоби в Канадї виказує вже нинї поважні числа: 2,132.489 коний; 2,848.306 молочних коров; 4,384.779 ялівника; 2,705.390 овець і 2,912.509 свиний представляли минулого року вартість 558,789.000 долярів. Наконець канадийска риболовля принесла в однім роцї 25 міліонів долярів а одної зими вислано із західних провінций до Анґлиї і Сполучених Держав футер за 12 міліонів долярів.

Внаслїдок того, що Канада уміла завчасу забезпечити ся охоронними митами від напливу товарів із заграницї, розвинув ся там побіч рільництва ще й промисл дуже значно. В 1906 р. було в краю 16.000 більших фабрик з капіталом 847 міліонів долярів, в котрих працювало 356.000 робітників з загальною платнею 134 міліонів, а в котрих вироблено всїляких товарів вартости 718 міліонів долярів. Найсильнїйше есть тут розвинений деревний промисл; на другім місци стоять млини; дальше ідуть різницї, відливальні і фабрики обуви.

Не менше поважні числа виказують також канадийскі копальнї: минулого року видобули там за 24 міліонів камінного вугля, за звиш 2 міліони зелїза, за 7 міліонів долярів мідн, за 9 і пів міліона нїклю, за звиш 14 міліонів долярів срібла і мало що не за 10 міліонів долярів золота.

Що в краю з такими богатствами мусить і торговля стояти високо, сего й не треба доказувати. Для доповненя образу економічного розвою Канади подамо ще лиш, що в минулім роцї сїть тамошних зелїзниць виносила 24.104 миль. Тогож року перевезено там 32,700.000 осіб а 66,800.000 тон всїлякого набору. Канада має найбільшу на земли сїть зелїзничу у відношеню до свого населеня, але найменшу з виїмкою Бразилиї, у відношеню до свого простору.

Отже цїлий сей величезний економічний сьвіт сполучив ся як найщасливійше в одно велике політичне громадяньство. Підчас коли анґлїйска монархія ще виконує товариско свій вплив і надає блеску державній ідеї, то чувство національної независлмости Канадийця не стрічає нїгде запори, противно, верховна власть матерного краю уступає зараз, скоро лиш де на якім новім поли проявить ся канадийска самостійність. Треба признати, що нема розумнїйшої політики як тота анґлїйска, котра із своїх кольоній не поробила якісь зависимі провінциї, але надала їм таку самостійність, що поставила їх майже на рівнї з собою. При тій полїтицї давні форми зависимости щезли: Анґлія не накидує своїм кольонїям своєї управи, не старає ся верховодити і тому не пхає зараз в кольонїї свого войска; се лишає она самим кольонїям, але за то старає ся звязати їх економічно і культурно з собою. Хто длятого хоче пізнати, як велику силу має нинї британска ідея державна, той нехай іде до Канади. У Канадийця то нїби два патріотизми: перший то его власний, канадийский а скоро той заспокоєний, то без сумніву проявить ся зараз і другий британский. Ся сполука двох патріотизмів проявляє ся також і у внутрішно політичних відносинах краю. Провінциї краю, сполучені в одну цїлість „Dominion of Canada", то не якісь адміністрацийні округи, але окремі держави на взорець американьских удїльних держав, з тою ріжницею, що всї права, які не застерегли собі провінциї, належать до Домінїї а в Америцї на відворот; всї права які не застережені виразно союзови, належать до поодиноких держав. З того виходить, що в Канадї всї нові задачі, які спадають на державу, має виконувати домінїя, підчас коли в Сполучених державах такі задачі припадають кождій удїльній державі окремо.

Теперішне правлїнє Канади спочиває в руках лїберальної партиї а найвисшу власть виконує ґенеральний ґубернатор, француский католик сер Вільфрід Льорiє (Laurier). Провінциями завідують ґубернатори, котрих іменує ґен.-ґубернатор.

(Дальше буде).

графиню Арнім, придворну даму німецкої цісаревої. Тут сказала она, що цісарева поручила її вибрати дарунки на уродини для княгині Вікториї Людвики якісь ювелї і дорогоцінности. Тота придворна дама мала на собі дуже довгу сукню з т. зв. „шлепом" або хвостом, зверха довгий ясний плащ і дорогий капелюх на голові. Щоби однак не зрадити ся своїм грубим голосом, удавала захришлу. Отже графиня Арнім вибрала за хвильку кілька перстенів, нараменників, ковтків з брилянтами, все разом вортости около 3 тисячів марок і лагодила ся вже виходити та ще лиш придивляла ся тим дорогоцінностям, коли до склепу увійшов аґент тайної полїциї і представив ся яко такий властителеви склепу і станув собі смирно з боку нїби чекаючи, аж велика пані залагодить свої орудки. Придворній дамі було вже пильно і она казала завинути собі старанно вибрані дорогоцінности та занести до повоза.

Жадане дами й сповнено, але коли она пустилась виходити, нечемний урядник кримінальний заступив їй двері і змусив графиню Арнім хвилинку заждати, аж ві — зревідує. Небавком з'явив ся ще і другий аґент і аж тепер могла графиня вести до свого екіпажа і поїхати — на полїцию. Тут ві трошки розібрано і показало ся, що то — мужчина. Тою придворною дамою був 18-лїтний непотріб, син давнїйшого радника канцелярийного якийсь, як він сам себе назвав, „пан" Айхбавм, котрий своїм родичам наробив вже нераз клопоту. Він признав ся зараз до всего і сказав, що заложив ся зі своїм приятелем, що буде знаменито грати ролю і піде навіть до цісарскої палати. Айхбавма задержано в арештї, але він показав ся так чемним, що зложив на полїциї 46 марок за винайменний в Берлинї екіпаж і для служби, що его возила в лїбериї.

— **Цїлу ватагу злодїїв** удало ся львівскій полїциї арештувати тамтої ночи. В послідних часах доконано у Львові богато крадежий, але злодїїв годі було вислїдити. Аж тамтої ночи інспектор полїцийний Шпанґ і аґенти Вайншток і Зоболевич придержали цїлу ватагу, котра їхала на забаву до робітника Івана Підкови, при ул. Круля Яна ч. 5 на Замарстинові, яку він прилагодив був своїм гостям. Отже арештовано Петра Миколаєвича, родом з Олеська, літ 27, без занятя; муляря Кароля Козовича, літ 20, родом з сокальского повіта, муляря Вартоломія Новаковского і дві повінниці Катерину Кок і Ядвиґу Бонк. В їх помешканю знайдено всілякі річи походячі з крадежі. Річи ті заквестіонувала полїция.

— **Обікража угольного каменя.** Із Станиславова доносять: Угольний камінь, поставлений під будову польского костела в Княгинини-кольонія, посьвячений в недїлю дня 18. с. м. розбив хтось. Коли робітники прийшли на другий день рано до роботи, застали камінь розбитий а коло него валяли ся папери і документи разом з розбитою пушкою, в котрій були сховані. Дано зараз знати полїциї, котра вислїдила, що виновником того вчинку був молодий рисівник технічний, занятий в бюрах архітекта Баяна, якийсь Ґрациян Мандарский. Арештований признав ся зараз до вини, кажучи, що до того спонукала его нужда. Станиславівский парох, о. прелат Пляскевич звернув ся до церковних властий о поученє. що має зробити.

— **Дрібні вісти.** Записи на львівскім унїверситетї розпічнуть ся замість дня 24 с. м. аж дня 28 с. м. а то з тої причини, що роботи канцелярийні ще не укінчені. — Межи погибшими підчас катастрофи на зелїзници коло Ротенман знаходить ся також радник державний з Петербурга Александер Богданович. — Підчас катастрофи на шляху зелїзничім Вабаш-Валєй в державі Ілїнайс в Америцї згинуло 40 осіб а богато єсть ранених. — Коло Рєки лютила ся вчера страшна буря. Одно судно вітрилове з набором дерева перевернуло ся і потонуло. Залогу виратовано. — На однім з передмість Москви знайдено в ріцї Москві цїлий склад гарматних куль; 77 куль вже видобуто а позістало там ще яких 100.

Телеґрами.

Тарнів 23 вересня. При нинїшнім доповняючім виборі посла на сойм краєвий з більшої посїлости тарнівского округа вибрано одноголосно на 104 голосуючих ґр. Яна Конопку з Бриня.

Будапешт 23 вересня. Король болгарский Фердинанд прибув вчера до Попрад-Фелька (в спішскім комітатї в Татрах).

Сараєво 23 вересня. Вчера о півночи розпочав ся пасивний опір на всіх лїніях зелїзничих в Босні і Герцеґовинї. Вчера вечером вийшло надзвичайне число зелїзничої часописи „Signal" з завізванєм до розпочатя пасивного опору з причини, що покликані чинники не зважають на жаданя зелїзничників. У відозві остережено заразом перед якими небудь насильствами або надужитями.

Льондон 23 вересня. Бюро Райтера довідує ся з певного жерела, що донесенє, мов би якась анґлїйска ґрупа фінансистів підписала яку небудь умову о позичку з турецким правительством, єсть неправдива. Противно, анґлїйскі фінансисти дораджували турецкому правительству, щоби оно заключало умову з францускою ґрупою.

Константинополь 23 вересня. Як зачувати, задумує правительство дуже великі лятифундиї бувшого султана в ріжних вілаєтах випустити в посесию якомусь підприємству на 75 лїт під услівєм, що оно з'обовяже ся доставити правительству 100 мілїонів франків титулом позички.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·06.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада.